

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**29-та Неділя по
П'ятидесятниці: Понад
усяку надію!**

**Twenty-Ninth Sunday after
Pentecost: Against All
Hope !**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

Скоро вже прибуде найдовша ніч у році. Для людини, яка не пригадує те, як було в попередніх роках, а особливо, яка - безвірна, ця ніч може викликати розпач. Чому ж сонце так швидко сховалося? Чи стануть дні все коротші й коротші доти доки вони зовсім позникають? Чи зима й холод назавжди пануватимуть над землею?

Яка приємна тепер ця надія, яку приносить нам Народження Христове! Не диво, що Християни легко сприйняли звичай святкувати перемогу «непереможного сонця» (латиною це - *dies soli invicti*), яку відзначали римляни-язичники. Вони ж пов'язували це Свято з Народженням Ісуса, «Сонця праведності», як Його називає Тропар Різдва Христового. Отож перемагає тут **надія**, не тому, що просто промовчали розпач, а тому, що ми вірою вибрали прийняти надію, хоч і покуштували розпачі й сумніву.

Але навіть перед цим Празником

The longest night of the year is fast approaching. For someone who does not remember how it was in previous years, and, especially, who does not have faith, this night may be an invitation to despair. Why does the sun hide itself away so quickly? Will the days keep on getting shorter and shorter until they disappear altogether? Will winter and cold hold sway over the earth forever?

How welcome at this time is the hope which is brought to us by Christ's Nativity. It is not surprising that Christians readily accepted the tradition of celebrating the victory of the "invincible sun" (Latin: *dies soli invicti*) celebrated by the pagan Romans. They linked it with the Nativity of the "Sun of righteousness", Jesus, as He is described in the Troparion of the Nativity. Thus **hope** is the victor, not because we have simply ignored despair, but because we have chosen by faith to accept hope, even though we have tasted of despair

радість з приводу перемогою Сонця, символа світла й тепла, ми знаходимо ще один початок для надії – ще один Празник: Зачаття Богородиці (більшість Християн звать її Божою Матір'ю, тому що ми віримо, що Ісусу, Який від неї народився є Бог істинний, як і істинна Людина). Для Православних це – Свято скромне, як і Марія завжди була скромною. Це – не та урочистість, яку знає сестрична Римська Церква, з якою покище не маємо повного сопричастя. Наша сестрична Церква святкує «Непорочне Зачаття» і надає йому особливу важливість.

А чому ж не роблять подібне Православні? Чи тому, що віруємо, що Зачаття Марії не було «непорочним»? Ні, справа не в тому. Це тому, що ми не віримо, що це первородний гріх Адама і Єви передається дітям їхніми батьками через статеві зносини. Ми віримо, що Марія зачалася у звичайний спосіб, любов'ю та вірою її батьків, Йоакима й Анни. Наше Богослов'я не має потреби на поняття «надприродної Благодаті», яка захистила Марію від первородного гріха. Для нас Марія, найсвятіша між усіма жінками, - повністю людина, як і ми, і як і ми спаслася від **смерті**, яку **всі ми впадкували** від Адама, як його нащадки – Втіленням і служінням її Сина, Ісуса. Бог вибрав її, а вона досконало й непохитно **вибрала вірність Богові**. Ми також мусимо намагатися це ж робити.

Світло засяяло в домі старенької пари, Йоакима й Анни, улюблених Богом серед зими їхнього розпачу. Вони, було, думали, що Бог забув про них, бо ж до того часу не поблагословив їх дитиною. А тоді

and doubt.

Yet even before this festival of joy over the victory of the Sun, the symbol and source of light and warmth, we find another beginning for hope - another festival: that of the Conception of the Mother of God, the Theotokos (most Christians call her Mother of God because we believe that Jesus, Who was born of her, is truly God as well as truly human). For the Orthodox it is a humble festival, just as Mary was always humble. It is not the solemn event it is in our sister Church, the Church of Rome, with which we do not yet have full communion. Our sister Church celebrates the day as "The Immaculate Conception" and attaches major importance to it.

Why do the Orthodox not do likewise? Is it because we believe that Mary's conception was not "immaculate"? No, that's not it. It is because we do not believe that the original sin of Adam and Eve is transmitted by parents to their children through sexual relations. We believe that Mary was conceived in the usual fashion through the love and faith of her parents, Joachim and Anna. Our theology has no need for the concept of a "supernatural Grace" which prevented Mary from being touched by original sin. For us, Mary, the most holy of all women, was fully human like the rest of us, and like all of us, was saved from the **death** which we **have** inherited from Adam, as his offspring. We are **all of us** saved by the incarnation and the ministry of Jesus, her Son. God chose her and she **chose God** in a perfect and complete way. And so must we endeavour to do.

прийшла Марія, як співаємо в Тропареві Празника «понад усяку надію». І в повноті часу **вона**, Духом Святим, зачала Месію, Ісуса, Який вічно сяє непереможним світлом спасіння для всієї вселенної.

In the midst of the winter of despair, a light shone in the home of the aged couple, Joachim and Anna, beloved by God. They had thought themselves forgotten by God because, until that time, He had not blessed them with a child. Then came Mary, as we sing in the Troparion of the Feast, "against all hope". And in the fullness of time **she**, by the Holy Spirit, conceived the Messiah, Jesus, Who shines forever with the invincible light of salvation for all the cosmos.